

ügyi minisztérium az idén is a rendestől eltérő módon támogatni kívánja a gyümölcs- és zöldségértékesítés ügyét. E célból a budapesti m. kir. Kertészeti Tanintézet (I., Ménesi-ut 45. szám) gyümölcs- és zöldségfeldolgozási berendezésének felhasználásával folyó évi június 18-ától szeptember hónap közepéig kéthetenként ismétlődő, sorozatos, gyakorlati feldolgozó tanfolyamokat rendez. E tanfolyamokban az oktatás úgy történik, hogy a jelentkezők a tanintézetben folyó feldolgozási munkákban segédkeznek, de saját céljaikra is feldolgozhatnak kisebb mennyiségű gyümölcsöt és zöldségterméket önmaguk által beszerzett anyagok felhasználásával és szakszerű felügyelet mellett. A gyakorlaton való részvételért közvetlenül a tanintézet igazgatóságánál kell jelentkezni. A felvételnél különös kellékei nincsenek. A felvételnél azonban előnyben részesülnek azok, akik a feldolgozási gyakorlatokkal oly célból óhajtanak megismerkedni, hogy ismereteiket még a folyó évben más érdeklődőkkel társadalmi úton közöljék és őket az egyszerűbb feldolgozásokban — aminők az aszalás és izek főzése — beoktassák. A részvétel díjtalan. Jelentkezni máris lehet.

VÁLTOZÁSOK ÉS KITÜNTETÉSEK AZ ERDÉSZETI SZOLGÁLAT KÖRÉBŐL.

(Kérjük az uradalmak t. vezetőségeit, hogy erdőtisztai létszámukban beálló változásokról bennünket levelező-lapon értesíteni sziveskedjenek.)

Ő Felsége a személye körüli magyar minisztere előterjesztésére buzgó és hasznos szolgálatuk elismerésül a földmivelésügyi minisztériumi számvevősége körében dr. felsőszopori *Tóth* Jenő miniszteri tanácsosi czimmal felruházott miniszteri osztálytanácsos, számvevőségi igazgatónak, *Tordony* Gusztáv és *Wilhelm* Gyula főerdőszámtanácsosoknak, továbbá *Kovács* András erdőszámtanácsosnak a II. osztályu polgári hadi érdemkeresztet adományozta.

*

Személyem körüli magyar miniszterem előterjesztésére *Mihályfi* Lőrincz főerdőőrnek saját kérelmére történt nyugalomba helyezése alkalmából sok évi hű szolgálata elismerésül a koronás ezüst érdemkeresztet adományozom.

Kelt Laxenburgban, 1917. évi május hó 12-én.

KÁROLY s. k.

BÁRÓ ROSZNER ERVIN s. k.

*

A m. kir. földmivelésügyi miniszter *Ajtai Sándor* m. kir. segéderdőmérnököt Nagyváradról Budapestre áthelyezte és szolgálatra beosztotta a földmivelésügyi minisztérium I. A. főosztályához.

*

A m. kir. földmivelésügyi miniszter a kolozsvári m. kir. erdőigazgatóság kerületében *Szádeczky-Kardoss Miklós* m. kir. erdőtanácsost a mocsári, *Puksa Endre* m. kir. erdőmérnököt pedig az iszticsói m. kir. erdőgondnokság vezetésével bizta meg.

*

A m. kir. földmivelésügyi miniszter áthelyezte *Sliepcevic Illés* kir. segéderdőmérnököt Máramarosszigetről Glinára (erdőgondnoknak), *Muzdeka Damjan* kir. segéderdőmérnököt Krasnóról Liptóújvárra (központi szolgálatra), *Balen József* kir. segéderdőmérnököt Glináról Krasnóra (erdőgondnoknak), *Mihalcsics Boskó* m. kir. erdőmérnökgyakornokot pedig szolgálattételre berendelte Nagybányáról Budapestre a földmivelésügyi minisztérium erdészeti (I. B.) főosztályába.

ERDÉSZETI RENDELETEK TÁRA.

I.

JEGYZŐKÖNYV.

Felvétetett az államerdészeti tisztviselők gyermekeinek nevelését segélyező alap intéző bizottságának 1916. évi június hó 28-án tartott rendes évnegyedes ülésén.

Jelen voltak: Horváth Sándor miniszteri tanácsos, elnök, Arató Gyula m. kir. főerdőtanácsos, előadó, Péch Kálmán miniszteri tanácsos, Rochlitz Dezső, Rappensberger Andor, Kovács Gábor, Ulreich Gyula, Pájer István, Kovács Aladár m. kir. főerdőtanácsosok, Wilhelmb Gyula m. kir. főerdőszámtanácsos, Ráduly János, Petényi Keresztély erdőtanácsosok, bizottsági tagok, Geyer H. Viktor m. kir. erdőszámvizsgáló az alap számvevője és Térfi Béla m. kir. főerdőtanácsos; az alap jegyzője.

Elnök üdvözlőlvén a megjelent tagokat, az ülést megnyitja és bejelenti, hogy Kócsy János és Kiss Ferencz bizottsági tagok távolmaradásukat kimentették.

1. Jegyző felolvassa az alapnak az elmúlt évnegyed végén mutatkozott állandékára vonatkozó kimutatást, mely szerint: (Kimutatás a 286. oldalon.)

2. Jegyző bemutatja Pauer Jenő m. kir. főerdőmérnök kérvényét, melyben a Magda leányának adományozott 200 K segély változatlan meghagyását kéri annak daczára, hogy leánya a besztérczebányai felsőbb leányiskola internátusában ingyenes ellátásban részesül.

A bizottság arra való tekintettel, hogy a segélyt nyert gyermek neveltetése és taníttatása az ingyenes hely daczára is jelentékeny költségbe kerül, s hogy a

Az államerdészeti tisztviselők gyermekeinek nevelését segélyező alap vagyonának álladéka 1815/16. év harmadik negyedének végén.

Folyószám	Megnevezés	A m. kir. posta- takarékpénztárnál		A m. kir. földhitel- intézetek orsz. szöv. (Altruista banknál)		Jegyzet		
		készpénzben		értékpapír				
		K	f	K	f			K
1	Álladék a múlt évnegyed végén	5245	52	4627	70	425000	—	L. kiadás 6. tétel
	<i>Bevétel a folyó évnegyedben:</i>							
2	Járulékok, adományok	16165	93	—	—	—	—	
3	Gyümölcsöző tőkék kamata	—	—	506	08	—	—	
4	Különféle bevételek	—	—	—	—	—	—	
4 a)	A tartaléktőke bevétele	360	—	—	—	—	—	
5	Átutalások a postatakt. pénzt.-hoz	5000	—	—	—	—	—	
	az Altruista bankhoz	—	—	—	—	—	—	
6	Értékpapírok eladásából	—	—	—	—	—	—	
7	Átfutó bevételek	—	—	—	—	—	—	
8	Vásárolt értékpapírok	—	—	—	—	—	—	L. bevétel 8. tétel
	Összesen	26771	45	5133	78	425000	—	
	<i>Kiadás a folyó évnegyedben:</i>							
1	Kiadás az alaptőkéből	—	—	—	—	—	—	
2	Kifizetett segélydíjak	21320	—	—	—	—	—	
3	Kezelési kiadások	36	35	—	—	—	—	
4	Különféle kiadások	—	—	—	—	—	—	
5	Átutalások a postatakt. pénzt.-tól	—	—	—	—	—	—	
	az Altruista banktól	—	—	5000	—	—	—	
6	Értékpapírok vásárlása	—	—	—	—	—	—	
7	Átfutó kiadások	—	—	—	—	—	—	
8	Eladott értékpapírok	—	—	—	—	—	—	
	Összesen	21356	35	5000	—	—	—	
	Levonva a bevételből a kiadást mutatkozik tiszta vagyon	5415	10	133	78	425000	—	
				430548	88	—	—	
	Ebből az összegből esik:							
	1. alaptőkére	—	—	327441	70	—	—	
	2. tartaléktőkére	—	—	21584	51	—	—	
	3. folyó kezelésre	—	—	81522	67	—	—	
	A folyó kezelésnél kimutatott összegből esik:							
	a) 1914/1915. évre engedélyezett segélyekre	—	—	240	—	—	—	
	b) 1915/1916. évre engedélyezett segélyekre	—	—	29160	—	—	—	
	c) 1915/1916. évi tiszta jövedelem	—	—	52122	67	—	—	

Budapest, 1916. évi április hó 1-én.

Geyer H. Viktor s. k.
m. kir. erdőszámvizsgáló
az alap számvivője.

folyamodónak ezen felül még két más gyermekét kell taníttatnia, a segélyösszeg meghagyását határozta el.

3. Jegyző bemutatja özv. Lehoczky Aladárné és Parragh Béla m. kir. fő-erdőmérnök bejelentéseit, mely szerint nevezetteknek Árpád fia, illetőleg Sára leánya 1916. évi január havában, illetve 1916. év február havában a tanintézetből kimaradt.

A bizottság a két bejelentést tudomásul veszi és a szabályzat vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazásával a fel nem vett 200, illetve 80 korona segélyrészleteknek a tartaléktökhöz csatolását határozza el.

4. Jegyző bemutatja Reschner Rezső m. kir. erdőtanácsos bejelentését, mely szerint a Hajnalka leányának adományozott 200 K segélyt fel nem veheti, mert leánya a fiumei leánygimnáziumba járt.

A bizottság a bejelentést tudomásul veszi és a segélyösszeg beszüntetését, illetve újabb segélyezésekre fordítását határozza el.

5. Jegyző bemutatja özv. Früstök Istvánné kérvényét, melyben annak bejelentése mellett, hogy az alapból 400 koronával segélyezett Márta leányát tanítónőképzőbe elhelyeznie nem sikerült s így leánya magánuton tanult, kéri a segély meghagyását.

Mínthogy a szabályzat rendelkezései szerint magántanuló segélyben nem részesíthető, a bizottság a segélyösszeg beszüntetését és újabb segélyezésekre fordítását határozza el.

6. Jegyző bemutatja dr. Jaad Andor m. kir. kincstári erdészeti főorvos kérvényét, melyben annak bejelentése mellett, hogy az alapból 200 K-val segélyezett Andor fiát kénytelen volt magánuton taníttatni, kéri a segély változatlan meghagyását.

A bizottság az 5. jkv. szám alatti megokolással a segélyösszeg beszüntetését és újabb segélyezésekre fordítását határozza el.

7. Jegyző bemutatja Kayser Sándor kir. erdőtanácsos beadványát, melyben a Lajos fiának adományozott 300 K segélyt Albert fiára kéri átruházni, mínthogy Lajos fia katonai intézetbe járt és így a segély felvételére nem jogosult.

A bizottság arra való tekintettel, hogy a folyamodó Albert fiának 1914/15. tanévi végbizonyítványa a szabályzat követelményeinek meg nem felel, a kérelem elutasítását s ebből folyólag a segélyösszeg beszüntetését és újabb segélyezésekre fordítását határozza el.

8. Jegyző javaslatot tesz a 4—7. szám alatt hozott határozatok folytán beszüntetett s a szabályzat rendelkezései szerint újabb segélyezésekre felhasználható 1100 K-nak kiosztása iránt, megemlítvén, hogy ebből az összegből az előző ülés 6. pont alatti határozatával már 300 K le van kötve, mert a hivatkozott határozattal özv. Bálint Mihályné mindkét gyermeke részére 300—300 K hozatott javaslatba, holott erre a célra csak 300 K állott rendelkezésre.

A bizottság a fennforgó összes körülmények gondos mérlegelésével a fennmaradó 800 K felhasználása iránt azt a javaslatot terjeszti a földművelésügyi miniszter ur ő exczellenziájára elé, hogy abból:

özv. Pausinger Károlyné Mariska leányának,

őzv. Szentimrey Dánielné Bé'a fiának,
 dr. Sziggyártó József Erzsí leányának,
 Zimann Ede Zoltán fiának,
 Koralewsky Géza Géza fiának,
 Sreter Ágoston Mária leányának,
 Jeszenszky Ferencz Ferencz fiának és
 Ajtay Jenő Jenő fiának

adományozott 200—200 K segély 300—300 K-ra emeltessék fel.

9. Jegyző bemutatja a Susakon lakó erdőtiszték kérvényét, melyben a segélyezésnek a leánygimnázium tanulóira kiterjesztését kéri.

A bizottság az alapszabályzat módosítására az időpontot alkalmasnak nem tartja, megbizsa azonban az előadót, hogy az ügy kellő tanulmányozása után a folyó év őszén tartandó ülésen részletesen megokolt javaslatot terjesztszen elő.

10. Jegyző bemutatja Pásztor Sándor m. kir. főerdőmérnök kérvényét, melyben ama korlátozás megszüntetését kéri, mely szerint a tisztviselő 3 gyermeke közül csak egy, 4 közül csak kettő, 5 és több gyermek közül pedig csak három segélyezhető.

A bizottság ebben a kérelemben is a 9. pont alatti határozatot hozza.

11. Jegyző javaslatot tesz bizottság kiküldése iránt az 1915/16. évi zárószámadás megvizsgálására.

A bizottság a zárószámadás megvizsgálására az előadón kívül Kozma István és Kacsanovszky József bizottsági tagokat küldi ki azzal a felkéréssel, hogy a zárószámadást annak elkészülte után azonnal megvizsgálni és jelentésüket még július hó első felében megtenni sziveskedjenek.

12. Elnök bemutatja a földmívelésügyi miniszter ur ő exczellenziájának 98568/I/A/3. számú leiratát, mely szerint Térfi Béla m. kir. főerdőtanácsost az I/A/2. ügyosztály vezetésével történt megbízatása folytán az alap jegyzői teendőinek további ellátása alól e megbízatásában kifejtett buzgó munkásságának elismerése mellett felmentette és helyébe Spettmann János m. kir. főerdőmérnököt jelölte ki.

Együttal javaslatba hozza az elnök, hogy a bizottság jegyzőkönyvileg fejezze ki köszönetét Térfi Béla m. kir. főerdőtanácsosnak a jegyzői teendőknek sok éven át megelégedésre történt végzéseért.

A bizottság a javaslatot elfogadja.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést bezárja.

K. m. f.

Horváth s. k.
 miniszteri tanácsos, elnök.

Arató Gyula s. k.
 m. kir. főerdőtanácsos, előadó.

Térfi Béla s. k.
 m. kfr. főerdőtanácsos, a bizottság jegyzője.

II.

JEGYZŐKÖNYV

felvételre az államerdészeti tisztviselők gyermekeinek nevelését segélyező alap intéző bizottságának 1916. évi július hó 17-én tartott rendes évnegyedes üléséről.

Jelen voltak: Péch Kálmán miniszteri tanácsos, h. elnök; Arató Gyula m. kir. főerdőtanácsos, előadó; Rochlitz Dezső, Kovács Gábor, Kaán Károly, Ulreich Gyula, Kovács Aladár és Kacsanovszky József m. kir. főerdőtanácsosok, Tichy Kálmán kir. erdőfelügyelő, Ráduly János m. kir. erdőtanácsos, Mentler Sándor m. kir. erdőszámtanácsos, bizottsági tagok; Spettmann János m. kir. főerdőmérnök, a bizottság jegyzője.

Elnök üdvözlőlvén a megjelent bizottsági tagokat; bejelenti, hogy Kócsy János ny. miniszteri tanácsos, bizottsági tag távolmaradását kimentette.

1. Jegyző felolvassa az alpnak az elmúlt IV. évnegyed végén mutatkozott állandékára vonatkozó kimutatást: (Kimutatás a 290. oldalon.)

A bizottság a jelentést tudomásul veszi.

2. Jegyző bemutatja Mezey Rezső m. kir. főerdőmérnök bejelentését, mely szerint Margit nevű leánya 1916. évi május hó 9-én meghalt.

A bizottság a bejelentést tudomásul véve elrendeli, hogy a június havi 20 koronát kitevő segélyrész az alap szabályzatának 16. § 2. pontja értelmében a tartaléktőkéhez csatoltassék.

3. Jegyző bemutatja Zalay László m. kir. erdőmérnök bejelentését, hogy fia az 1915. évi november hótól a rendes tanulók sorából kilépett.

A bizottság ezt a bejelentést is tudomásul veszi s a novembertől júniusig terjedő 8 havi segélyrészleteknek összesen 160 koronának a tartaléktőkéhez való csatolását elrendeli.

4. Jegyző felolvassa az 1915/16. évi zárószámadás megvizsgálására kiküldött bizottság jelentését.

Tekintetes Intéző Bizottság! Az államerdészeti tisztviselők gyermekeinek nevelését segélyező alap intéző bizottságának 1916. évi június hó 28-án tartott rendes évnegyedes ülésén hozott határozatával alulírottak az alap 1915/16. évi zárószámadásának megvizsgálásával bízván meg, tisztelettel jelentjük, hogy megbízásunknak megfelelően, a zárószámadást az alap naplójával, főkönyvével és a számadási okmányokkal megegyezőnek és helyesen összeállítottnak találtuk.

Javasoljuk, hogy a tekintetes intéző bizottság a zárószámadást jóváhagyni és hogy az alap számvevője részére a szokásos felmentvényt megadni sziveskedjék.

Jelentjük egyúttal, hogy a most megvizsgált zárószámadás szerint az 1916/17. tanévben kikerekítve 60.600 korona volna segélyezésre fordítható, míg az elmúlt legutolsó két tanévben ily célra évenként 74.500 korona fordítatott s így a segélyösszegben e tanévre 13.900 korona érzékeny visszaesés állana elő.

Tekintettel a még mindig dúló világháború folytán bekövetkezett és éppen a tisztviselőkre, valamint ezek özvegyeire és árváira súlyosan nehezedő megélhetési viszonyokra, nem tartjuk indokoltnak, hogy éppen az erre a tanévre kiosztásra kerülő segélyösszeg akár részben, akár tetemesen apasztatnék az elmúlt

Az államerdészeti tisztviselők gyermekeinek nevelését segélyező alap vagyonának álladéka 1915/16. év negyedik negyedének végén :

Folyószám	Megnevezés	A m. kir. posta-takarék-pénztárnál		A magyar földhitel-intézetek országos szövetségénél (Altruista banknál)		Jegyzet	
		készpénzben		értékpapírban			
		K	f	K	f	K	f
1.	Álladék a múlt negyed végén	5415	10	133	78	425000	—
	<i>Bevétel a folyó évnegyedben :</i>						
2.	Járulékok, adományok	15277	35	—	—	—	—
3.	Gyümölcsöző tőkék kamata	—	—	8365	—	—	—
4.	Különféle bevételek	—	—	—	—	—	—
5.	Átutalások { a postatak.pénzt.-hoz	7000	—	—	—	—	—
	{ az Altruista bankhoz	—	—	—	—	—	—
6.	Értékpapírok eladásából	—	—	—	—	—	—
7.	Átfutó bevételek	90	—	—	—	—	—
8.	Vásárolt értékpapírok	—	—	—	—	—	—
	Összesen	27782	45	8498	78	425000	—
	<i>Kiadás a folyó évnegyedben :</i>						
1.	Kiadás az alaptőkéből	—	—	—	—	—	—
2.	Kifizetett segélydíjak	25400	—	—	—	—	—
3.	Kezelési kiadások	39	30	—	—	—	—
4.	Különféle kiadások	—	—	—	—	—	—
5.	Átutalások { a postatak.pénztártól	—	—	—	—	—	—
	{ az Altruista banktól	—	—	7000	—	—	—
6.	Értékpapírok vásárlása	—	—	—	—	—	—
7.	Átfutó kiadások	90	—	—	—	—	—
8.	Eladott értékpapírok	—	—	—	—	—	—
	Összesen	25529	30	7000	—	—	—
	Levonva a bevételből a kiadást, mutatkozik tiszta vagyon	2253	15	1498	78	425000	—
	Ebből az összegből esik :			428751	93	—	—
	1. alaptőkére	—	—	342647	42	—	—
	2. tartaléktőkére	—	—	21864	51	—	—
	3. folyó kezelésre	—	—	64240	—	—	—
	A folyó kezelésnél kimutatott összegből esik :						
	a) 1914/1915. évre engedélyezett segélyekre	—	—	240	—	—	—
	b) 1915/1916. évre engedélyezett segélyekre	—	—	3400	—	—	—
	c) 1916/17. évre engedélyezendő segélyekre	—	—	60600	—	—	—
	d) 1915/1916. évi tiszta jövedelem	—	—	—	—	—	—

Budapest, 1916. évi július hó 6-én.

Geyer H. Viktor s. k.

m. kir. erdőszámvizsgáló, az alap számvivője.

tanévi segélyösszeghez mérten; ennél fogva tisztelettel javasoljuk, hogy a jövő tanévben is ugyanannyi, mint az elmúlt két tanévben, vagyis 74.500 korona fordítottassék segélyezésre olyformán, hogy az alap tiszta jövedelmének $\frac{4}{5}$ része = (60.644·58 K) kereken 60.600 korona a 21.864 K 51 fillért kitevő tartaléktőkéből 13.900 koronával 74.500 koronára kiegészítettessék.

Budapest, 1916. évi július hó 8-án.

<i>Kozma István</i> s. k.	<i>Arató Gyula</i> s. k.	<i>Kacsanovszky József</i> s. k.
m. kir. főerdőtanácsos.	m. kir. főerdőtanácsos.	m. kir. főerdőtanácsos.

A bizottság a jelentést jóváhagyólag tudomásul veszi s az alapszabályzat 8. §-ának 2. pontja értelmében elrendeli, hogy a zárószámadás hivatalos felülvizsgáltatás végett a földmivelésügyi m. kir. miniszter urhoz felterjesztessék.

A bizottság egyuttal a maga részéről elhatározza, hogy a zárószámadás szerint segélyezésre fordítható 60.600 K összeget a tartaléktőkéből 74.500 koronára kiegészíti s illetőleg a földmivelésügyi m. kir. miniszter ur önnagyméltósága elé ily értelmű javaslatot terjeszt.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést bezárja.

K. m. f.

<i>Arató Gyula</i> s. k.	<i>Péchy Kálmán</i> s. k.
m. kir. főerdőtanácsos, előadó.	miniszteri tanácsos, h. elnök.

Spettmann János s. k.
m. kir. főerdőmérnök, a bizottság jegyzője.

III.

JEGYZŐKÖNYV.

Felvétetett az államerdészeti tisztviselők gyermekeinek nevelését segélyező alap intéző bizottságának 1916. évi augusztus hó 8-án az 1916/17. tanévi segélykiosztás tárgyában tartott ülésén.

Jelen voltak: Péchy Kálmán miniszteri tanácsos, h. elnök, Arató Gyula m. kir. főerdőtanácsos, előadó, Rochlitz Dezső, Rappensberger Andor, Kozma István, Kacsanovszky József, Térfi Béla m. kir. főerdőtanácsosok, Wilhelmb Gyula m. kir. főerdőszámtanácsos, Szokolóczy József m. kir. erdőtanácsos, bizottsági tagok, Geyer H. Viktor m. kir. erdőszámvizsgáló, az alap számvivője és Spettmann János m. kir. főerdőmérnök, az alap jegyzője.

Elnök üdvözlővén a megjelent bizottsági tagokat, az ülést megnyitja.

1. Jegyző bejelenti, hogy a földmivelésügyi m. kir. miniszter ur önnagyméltósága a bizottsághoz intézett 103196/916. számú leirata értelmében az alap 1915/16. évi zárószámadását a miniszteri számvevőség erdészeti csoportjával felülvizsgáltatta s a helyesnek talált számadás alapján felhatalmazta a bizottságot, hogy az alap számvivőjének a szokásos felmentvényt megadja.

A bizottság ezt a bejelentést tudomásul véve, elrendeli, hogy az alapszabályzat 8. §-ának 2. pontja értelmében a zárószámadás a mai ülés jegyzőkönyvében egész terjedelmében közzététessék s hogy az alap számvivőjének a szokásos felmentvényt megadassék.

I. Zárószámadás.

Folyószám	T á r g y	M. kir. posta- takarékpénztárnál		A m. földhitel- intézetek orsz. szöv. (Altruista banknál)				Együtt		Főkönyvi lap
		készpénzben				értékpapírban				
		K	f	K	f	K	f	K	f	
	<i>Bevétel:</i>									
1.	Maradvány az 1914/15. évről	—	—	41	70	327401	—	327401	70	
2.	Az alaptőkénél	—	—	—	—	34764	51	34764	51	
3.	A tartaléktőkénél	—	—	—	—	—	—	—	—	
3.	A folyó kezelésnél	5754	96	*)4270	45	62835	49	64320	—	
	<i>Folyó évi bevételek:</i>									
4.	A tartaléktőkénél (folyó kezelés)	360	—	—	—	—	—	360	—	
5.	Járulékok és adományok	59131	24	—	—	—	—	59131	24	
6.	Gyümölcsöző tőkék kamatai	92	47	17736	08	—	—	17828	55	
7.	Különféle bevételek	—	—	—	—	—	—	—	—	
8.	Az Altruista banktól a m. kir. postatakarékpénztárhoz átutalt összegek	17000	—	—	—	—	—	17000	—	
9.	A m. kir. postatakarékpénztártól az Altruista bankhoz átutalt összegek	—	—	5000	—	—	—	5000	—	
10.	Átfutó bevételek	170	—	—	—	—	—	170	—	
11.	Beszerzett értékpapírok a vétel-árig	—	—	—	—	—	—	—	—	
12.	Értékpapírmennyiség	—	—	—	—	—	—	—	—	
	Bevételek összege	82508	67	27048	23	42500	—	526016	—	
	<i>Kiadás:</i>									
1.	A tartaléktőkénél (folyó kezelés)	—	—	—	—	—	—	—	—	
2.	Kifizetett segélydíjak	73940	—	—	—	—	—	73940	—	
3.	Kezelési kiadások	1145	52	8	55	—	—	1154	07	
4.	Különféle kiadások	—	—	—	—	—	—	—	—	
5.	Az Altruista banktól a m. kir. postatakarékpénztárhoz átutalt összegek	—	—	17000	—	—	—	17000	—	
6.	A m. kir. postatakarékpénztártól az Altruista bankhoz átutalt összegek	5000	—	—	—	—	—	5000	—	
7.	Átfutó kiadások	170	—	—	—	—	—	170	—	
8.	Értékpapírok vásárlására fordított összegek	—	—	—	—	—	—	—	—	
	Kiadások összege	10255	52	17008	55	—	—	97264	07	
	<i>Összehasonlítás:</i>									
1.	A bevételek összege	82508	67	18507	33	425000	—	526016	—	
2.	A kiadások összege	80255	52	17008	55	—	—	97264	07	
	Maradvány 1915/16. év végével	2253	15	1498	78	425000	—	428751	93	

*) Az Altruista bank követelése.

II. Az 1915/16. évi tiszta jövedelem és ennek az alaptőkét megillető $\frac{1}{5}$ -részének kiszámítása.

a) Valódi bevételek.

	K	f
1. Járulékokból befolyt	59.131	24
2. Gyümölcsöző tőkék kamataiból	17.828	55
A valódi bevételek összege.....	76.959	79

b) Valódi kiadások.

1. Kezelési kiadások	1.154	07
2. Különféle kiadások	—	—
A valódi kiadások összege.....	1.154	07

Összehasonlítás.

a) A valódi bevételek összege	76.959	79
b) A valódi kiadások összege	1.154	07
Tiszta jövedelem.....	75.805	72

Ebből illeti az alaptőkét:

	K	f
$\frac{75.805 \cdot 72}{5} = 15.161 \cdot 14$ K maradna, tehát kiosztható: $75.805 \cdot 72 - 15.161 \cdot 14 =$ $= 60.644 \cdot 58$ K, mivel azonban a segélyek csak kerek százasokban adatnak ki (60.600 K), ennél fogva az alaptőkéhez esik $75.805 \cdot 72 - 60.600 = 15.205 \cdot 72$ K.		

III. Az alaptőke nyilvántartása.

	K	f
Maradvány az 1914/15. év végéről.....	327.441	70

1915/16. évi gyarapodás.

	K	f
Az 1915/16. évi jövedelemnek $\frac{1}{5}$ -része	15.205	72
Az alaptőke maradványa 1915/16. év végén	342.647	42

IV. A tartaléktőke nyilvántartása.

Maradvány az 1914/15. év végéről.....	34.764	51
Gyarapodás az 1915/16. évben.....	1.200	—
Összes bevétel.....	35.964	51
Átutalás az 1915/16. tanévi segélyek kiegészítésére	14.100	—
A tartaléktőke maradványa 1915/16. év végén	21.864	51

V. Folyó kezelés.

Maradvány az 1915/16. év végén	428.751	93
Levonva az alaptőkére eső részt	342.647 K	42 f)
és a tartaléktőkére eső részt.....	21.864 K	51 f)
Marad a folyó kezelésre.....	364.511	93

VI. Segélyek nyilvántartása.

a) Az 1914/15. tanévre engedélyezett segélydíjak: K f

1. Maradvány (hátralék) az 1914/15. év végén	---	---	3.920	—
2. Erre kifizetett 1915/16. év végéig	---	3.200 K — f}		
3. Megszünttetett 1915/16. év végéig	---	480 K — f}	3.680	—

a) Hátralék az 1915/16. év végén... 240 —

b) Az 1915/16. tanévre engedélyezett segélydíjak: K f

1. Engedélyezett segélydíjak az 1915/16. tanévre	---	---	74.500	—
2. Erre kifizetett 1915/16. év végéig	---	70.740 K — f}		
3. Megszünttetett 1915/16. év végéig	---	360 K — f}	71.100	—

b) Hátralék az 1915/16. év végén... 3.400 —

a) és b) együtt... 3.640 —

c) Az 1916/17. tanévre segélyképen kiosztható ... 60.600 —

A folyó kezelés összege... 62.240 —

Budapest, 1916. évi július hó 6-án.

Geyer H. Viktor s. k.
m. kir. erdőszámvizsgáló,
az alap számvivője.

Ezt a zárószámadást az alap naplójával, főkönyvével és a számadási okmányokkal megegyezőnek és helyesen összeállítottak találtuk.

Budapest, 1916. évi július hó 8-án.

Kozma István s. k. Arató Gyula s. k. Kacsanovszky József s. k.
m. kir. főerdőtanácsos m. kir. főerdőtanácsos m. kir. főerdőtanácsos.

F. M. 1916. évi 103196. számhoz.
Számszerint megvizsgáltatott és helyesnek találtatott.

Budapest, 1916. évi július hó 31-én.

Meutler Sándor s. k. (P. H.) Kovács András s. k.

2. Jegyző bemutatja a közzétett pályázati felhívás folytán beérkezett segélykérvényeket.

Beérkezett összesen 248 kérvény, melyben 167 fiu és 190 leány, összesen tehát 357 gyermek részére kérnek segélyt.

Együttal, mielőtt a tulajdonképeni segélyezési javaslatot bemutatná: 1. bejelenti, hogy a javaslat összeállításánál a segélyért folyamodó szülőknek azok a gyermekei, akik ezidőszerint katonai szolgálatot teljesítenek, az elsőbbségi arányszám és sorrend megállapításánál egyenlő beszámítás alá esőknek vétetett a házon kívül tanuló gyermekekkel; 2. javasolja annak megállapítását, hogy az ilyen katonai szolgálatot teljesítő gyermek ezidőszerint nem segélyezhető ugyan, amennyiben azonban ily gyermek az 1916/17. tanévben mégis megfelelő tanintézetbe belépne, az évközben felszabaduló segélyekből megfelelő segélyben lesz részesíthető; 3. kéri annak megállapítását, hogy segélyért folyamodó oly

gyermek után, amely tanév közben az iskolából bármi oknál fogva kimarad, a legközelebbi segélykéréskor melyik tanévi bizonyítvány veendő figyelembe?

A bizottság beható eszmecsere után 1. méltányosnak találja, hogy a katonai szolgálatot teljesítő gyermekek a házon kívül tanuló gyermekekkel egyenlő be-számítás alá esőknek vétsenek; 2. megállapítja, hogy az ezidőszerint katonai szolgálatot teljesítő gyermekek segélyben nem részesíthetők, a saját részéről is méltányosnak találja azonban, hogyha az 1916/17. tanévben ilyenek az alapszabályok rendelkezéseinek megfelelő iskolába tényleg belépnének, a tanév közben felszabaduló segélyekből segélyben részesíttessenek; 3. a segélykéréskor bemutatandó iskolai bizonyítványra vonatkozólag a bizottság a pályázati felhívásba a következő szöveg felvételét tartja kívánatosnak. „A kérvényhez a folyamodó időpontját közvetlenül megelőző tanévről szóló végbizonyítványt kell csatolni, kivéve azt az esetet, ha a gyermek erről a tanévről ilyen bizonyítványt a saját hibáján kívül nem kaphatott, amely esetben kellő megokolással a megelőző évi végbizonyítványt kell csatolni.”

Jegyző előadja továbbá, hogy a segélyek kiosztására vonatkozó javaslat ezuttal is szigorúan a szabályzatban foglalt rendelkezéseknek alkalmazásával s a fentebb előadottak figyelembevételével állítatott össze.

A javaslat szerint a pályázatból kiesik 48 gyermek és pedig:

a) 12 gyermek meg nem felelő tanintézet miatt;

b) 16 gyermek meg nem felelő bizonyítvány miatt;

c) 17 gyermek azért, mert egy tisztviselőnek 2, illetve 3 gyermeke csak akkor segélyezhető, ha az illetőnek legalább 4, illetőleg 5 ellátatlan gyermeke van;

d) 2 gyermek, mert ezidőszerint katonai szolgálatot teljesít és

e) 1 gyermek, mert a kérvény elkésve érkezett be.

A folyó évben segélyezésre fordítható 74.500 K szétosztásánál tehát a javaslat szerint 143 fiú és 166 leány, összesen 309 gyermek volt tekintetbe vehető, akik az előadói javaslatba a reászorultság sorrendjében vétettek fel.

A bizottság az elkészített segélykérvényre nézve megállapítja, hogy az ez alkalommal figyelembe nem vehető; abban az esetben azonban, ha a folyamodó nyugdíjas özvegy igazolja, hogy a késelem nem saját hibájából történt, például ha a pályázati határidőről az erdőhatóság őt későn vagy egyáltalán nem értesítette, a bizottság a legközelebbi ülésben javaslatba fogja hozni, hogy az esetleg felszabaduló segélyekből gyermeke segélyben részesíttessék.

A bizottság egyébként az előadói javaslatot magáévá teszi s azt mint saját javaslatát, jóváhagyás és a segélyeknek az 1916/17. tanévre való adományozása végett jelen jegyzőkönyvvel együtt a földmívelésügyi miniszter ur elé terjeszti.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést bezárja.

K. m. f.

Arató Gyula s. k.

m. kir. főerdőtanácsos, előadó.

Péchy Kálmán s. k.

miniszteri tanácsos, h. elnök

Spettmann János s. k.

m. kir. főerdőmérnök, jegyző.

**A m. kir. minisztériumnak 1851/1917. M. E. számú rendelete
a fa- és faszénkészletek bejelentése és nyilvántartása, vala-
mint felhasználásuknak és forgalombahozataluknak szabályozása
tárgyában.**

A m. kir. minisztérium a háboru esetére szóló kivételes intéz-
kedésekről alkotott törvényes rendelkezések alapján a következőket
rendeli.

1. §.

A jelen rendelet hatálya alá esnek: a termelt épületfa, műfa,
fűrészáru, faragott fa (ideértve a talpfát és a tölgydongát is), tűzifa
(ideértve a kötegelt lágy tűzifát is), faszén és műszaki célokra
(cellulózegyártás stb.) szánt hulladékfakészletek.

A 194/1916. M. E. és 1972/1916. M. E. számú rendeletek-
nek a bányafára, talpfára és gömbfára vonatkozó rendelkezései
helyébe a jelen rendelet rendelkezései lépnek.

2. §.

A jelen rendelet rendelkezései nem terjednek ki a következő
készletekre:

a) a mezőgazdasági célokra szánt és 6 (hat) *m* hosszúságot
meg nem haladó hegyezett karókra;

b) a zsindelyre, drániczára, valamint a már kinagyolt kerékgyártó-
fára (kerékagy, keréktalp, küllő és löcs), végül a nem tölgyfából
készült dongára;

c) a közepén mérve 8 (nyolcz) *cm*-nél kisebb átmérőjű 2 (kettő)
méternél hosszabb rudfára;

d) a kisiparosok, mezőgazdák vagy egyéb fakereskedéssel nem
foglalkozó egyének, jogi személyek és cégek által saját szükség-
letükre termelt vagy beszerzett, valamint az erdőbirtokosok által
saját szükségletükre termelt készletekre, ha a készlet épület- és
műfából 100 (egyszáz) tömörköbmétert, fűrészáruból vagy faragott
fából (a talpfa kivételével) az 50 (ötven) tömör *m*³-t, tölgyfából
készült német vagy magyar dongából 100 (száz) akót, ugyanabból
készült francia dongából pedig 500 (ötszáz) darabot meg nem
halad;

e) a m. kir. államvasutak, a m. kir. posta és távirda, továbbá az állami bányák, állami vasművek és állami gyárak ama készleteire, amelyek az 1917. évi június hó 15-én az említett állami intézmények birtokában vannak;

f) emberi lakó- vagy munkahelyiségek fűtésére, továbbá mező- vagy erdőgazdasággal kapcsolatos ipari üzemek üzemi tüzelésének ellátására szánt tüzifa- és faszénkészletekre, ha azok már a közvetlen fogyasztó birtokában vannak, s ipari üzemeknél azok mennyisége tüzifából 200 (kettőszáz) ürm^3 -t, faszénből pedig 200 (kettőszáz) métermázsát meg nem halad;

g) a fafeldolgozó telepeken keletkező fűrészporra, az ebből előállított brikettre, valamint a nem műszaki célokra (cellulóze- vagy tanningyártás stb.) szánt, hanem csak tüzelésre alkalmas és nem kötegelt hulladéokra;

h) a csak tüzelésre alkalmas vágási hulladékfára, kéregre és gallyfára.

3. §.

Az 1. §-ban említett anyagokból a jelen rendelet hatálya alá eső készleteket — még pedig úgy a meglevő, mint a jelen rendelet érvényességének tartama alatt termelendő vagy külföldről behozandó készleteket — a magyar szent korona országainak faértékesítő hivatalánál be kell jelenteni.

Bejelentésre köteles mindenki, aki ily készletet az 1917. évi június hó 15-ik napján akár sajátjaként, akár más részére birtokában (őrizetében) tart, vagy ilyen készletnek a jelzett nap után birtokába (őrizetébe) jut.

Az 1917. évi június hó 15. napján meglevő készleteket az 1917. évi június hó 30. napjáig bezárólag kell bejelenteni, azontul a készleteket havonként kell, még pedig mindig az előző hónap utolsó napján volt állapot szerint a hónap 8. napjáig bejelenteni.

A havi bejelentésnek tartalmazni kell:

- a) a múlt hó elején volt készletet,
- b) az engedélyezett eladások folytán,
- c) a kicsinyben való eladás (11. § b) pont és 19. §) folytán,
- d) a más választékra való feldolgozás folytán,
- e) a bejelentő más telepére történt elszállítás folytán,
- f) a felhasználás folytán beállott apadást,

- g) az ezek levonásával megmaradt készletet,
- h) az új termelés folytán,
- i) más választékból való előállítás folytán,
- k) vásárlás folytán,
- l) saját telepről való átszállítás folytán beállott készletnövekedést.

A készletfelvételtíre irányadó napon közforgalmu vasuton, hajón vagy tutajban szállítás alatt álló készleteket a rendeltetési állomásra való megérkezésük után a havi jelentés keretében kell bejelenteni.

4. §.

A beraktározással vagy fuvarozással foglalkozó vállalatnál elhelyezett készleteket az köteles bejelenteni, aki azt megörzés vagy fuvarozás végett elhelyezte.

Ha a bejelentésre kötelezett állandóan külföldön tartózkodik, a készlet bejelentéseért kivűle az az alkalmazottja is felelős, aki a készlettel kapcsolatos ügyeit belföldön intézi.

5. §.

A bejelentéshez a jelen rendelet mellékleteként csatolt mintának megfelelő bejelentőlapokat kell használni. Ily bejelentőlapok kis- és nagyközségekben a községi előljáróságnál, rendezett tanácsu és törvényhatósági joggal felruházott városokban, valamint Fiume városában és kerületében a polgármesternél, Budapest székesfővárosban a kerületi előljáróságoknál ingyen kaphatók. Ugyanezen minták szerint a bejelentőlapot maga a bejelentő is elkészítheti.

A bejelentőlapot postai uton való beküldés esetében legkésőbb a határidő utolsó napján kell ajánlva postára adni.

6. §.

Minden egyes község vagy város határában levő készletről külön bejelentőlapot kell kiállítani.

A magántulajdonban álló közforgalmu vasutak készleteiket csak összesítve (választékonként egy összegben) jelentik be; hasonlóképp egy bejelentőlapon kell bejelenteni az egy összefüggő telepen elhelyezett készleteket még az esetben is, ha az összefüggő telep két vagy több község határában fekszik.

A más részére őrizetben tartott idegen készletekre vonatkozólag be kell jelenteni annak a nevét és lakhelyét, aki a készlet fölött való rendelkezésre jogosult.

A készletek tekintetében a bejelentőlap beosztásának megfelelően külön kell kimutatni azokat, amelyek:

a) az erdőn, erdei rakodókon, erdei szállítási eszközök mellett vagy a *b)* és *c)* pont alá nem tartozó rakodókon vannak elhelyezve;

b) közforgalmu vasutak vagy ezekből kiágazó iparvágányok (vontató vágányok) mellett; hajózható vagy tutajozható folyók partjain levő, beterhelésre vagy befurásra alkalmas rakodókon vannak elhelyezve;

c) amelyek a 2. § *e)* pontja alá nem eső gyári vagy bányatelepekre felhasználás, illetve a fafeldolgozó vagy fűrésztelepekre feldolgozás végett be vannak szállítva.

Az *a)* pont alatt említett készletekre nézve meg kell jelölni azt a vasuti vagy hajóállomást, illetve a *b)* pontnak megfelelő rakodót is, amelyre a fél az árut a vételárnak a jelen rendelet 22. §-a értelmében hivatalból való megállapítása esetében szállítani kívánja.

7. §.

A bejelentésre kötelezettek a bejelentett készletekről állandóan pontos raktárkönyvet kötelesek vezetni oly módon, hogy abból a készlet mennyiségének változása és az, hogy hová fordított, bármikor megállapítható legyen.

Elidegenítés esetében a raktárkönyvben a megszerző fél nevét és lakóhelyét, ha pedig az áru már elszállított, azt is fel kell jegyezni, hogy mikor és hová küldetett.

Fakereskedéssel nem foglalkozó egyéneket, jogi személyeket és cégeket a 8. § értelmében szervezett hivatal a raktárkönyv vezetése és folytatólagos bejelentés alól esetről-esetre megállapított kikötések mellett felmenthet, ha azokat a készleteket beigazoltan saját szükségleteik fedezésére kívánják fordítani. Ily készletek eladása vagy áruba bocsátása tilos.

8. §.

A bejelentett készletek egységes nyilvántartását, valamint a készletek értékesítésével, feldolgozásuk és felhasználásuk szabályozásával járó teendőket a „Magyar szent korona országainak faértékesítő hivatala” röviden „Faértékesítő hivatal” látja el.

A faértékesítő hivatal szervezetét a kereskedelemügyi miniszter állapítja meg.

9. §.

A jelen rendelet hatálya alá eső készletek hovafordítása felől az alábbiak értelmében a faértékesítő hivatal rendelkezik.

Megállapítja és a felekkel az 1917. évi június hó 15-én rendelkezésre álló készletekre vonatkozólag az 1917. évi július hó 31-ig, a jelen rendelet hatályának ideje alatt termelt, előállított, belföldön vásárolt, vagy külföldről behozott készletekre nézve pedig legkésőbb az erre vonatkozó havi bejelentés beérkeztétől számított 30 (harmincz) napon belül közli:

a) mely készleteket kell a katonai igazgatásnak megvételre felajánlani;

b) mely készleteket kell a jelen rendelet életbelépésekor fennálló szerződések figyelembevételével — a magyar szent korona országai-ban felmerülő polgári szükségletek fedezésére fordítani, ideértve azt is, hogy mely készleteket jogosult a fél saját üzemében felhasználni s melyeket köteles szabadon választott vagy szükség esetén a hivatal által meghatározott választéokra feldolgozni és közérdekű üzemek (pl. vasutak) részére felajánlani;

c) mely készleteket kötelesek a felek a magyar szent korona országain kívül leendő értékesítés céljaira a hivatalnak átengedni;

d) mely készleteket kötelesek a felek a hivatal további rendelkezésére tartalékképpen visszatartani, illetőleg a hivatal által előírt választékra feldolgozni.

A *b)* pont értelmében belföldön feldolgozásra kerülő gömbölyű fából vagy tűzifából előállított és az 1. és 2. §-ok értelmében bejelentés alá eső termékeknek az *a)*—*d)* pont alatt részletezett szükségletek között való megosztását a hivatal a szükséghez mérten előre, vagy a feldolgozásnak a 3. §-ban megállapított havi jelentés keretében történt bejelentése után állapítja meg.

Amennyiben az *a)* pont alá tartozó készleteket a katonai igazgatás a kijelöléstől számított 3 hónapon belül meg nem vásárolja vagy amennyiben a *b)*, *c)* és *d)* pont értelmében kijelölt készletek másirányu felhasználása válik szükségessé, jogában áll a hivatalnak a készletek még rendelkezésre álló része felett — az eredeti rendelkezés megváltoztatásával — másként intézkedni.

10. §.

A felek a bejelentett készletekkel csak a faértékesítő hivatal rendelkezéseinek, illetve a 9. §-nak korlátai között rendelkezhetnek s azok legszigorubb betartásáért a 36. §-ban megszabott következmények terhe alatt felelősek.

A jelen rendelet hatálya alá eső olyan készlettel, amelyet a jelen rendelet ellenére be nem jelentett vagy eltitkolt, a fél egyáltalában nem rendelkezhetik s azt a 36. §-ban megszabott következmények terhe alatt sem el nem idegenítheti, sem fel nem használhatja.

11. §.

A rendes üzem és forgalom lebonyolítása céljából az 1917. évi július hó 31-ig, illetve addig az esetleg korábbi időpontig, amikor a hivatal a készletekre vonatkozó rendelkezését a féllel közli, a fél — amennyiben a hivatal másképp nem intézkedik — a következőkre van jogosítva:

a) fafogyasztó vagy fafeldolgozó ipari vagy egyéb üzem a rendes üzeme keretén belül ez idő alatt elodázhatatlanul szükséges anyagot felhasználhatja, illetve feldolgozhatja;

b) helyi (közforgalmu vasuton, hajón vagy tutajban való szállítást nem igénylő) szükségletekre egy-egy vevő részére legfeljebb 20 (husz) tm^3 épületfát, legfeljebb 10 (tiz) tm^3 fűrészelt vagy faragott fát, legfeljebb 20 (husz) $ü m^3$ tűzifát, vagy legfeljebb 20 (husz) q faszenet eladhat, az ily eladások összege azonban a fél készletének 10 (tiz) százalékát meg nem haladhatja, s az eladásokat az első havi jelentés keretében a 3. §-ban megszabott módon kell bejelenteni;

c) a jelen rendelet életbelépése előtt hozzá érkezett katonai és vasuti megrendeléseket foganatosíthatja;

d) a földmívelésügyi miniszter által esetről-esetre megállapított közérdekű szállításokat foganatosíthat.

12. §.

A faértékesítő hivatal által a 9. § értelmében kiadott rendelkezés közlése után a bejelentés alá eső készletek csak a hivatal útján vagy jóváhagyásával idegeníthetők el és csak a hivatal által megállapított módon és mértékben dolgozhatók fel.

13. §.

A bejelentés alá eső készletekből eladott vagy felhasznált faanyag után a faértékesítő hivatala a következő díjak illetik meg:

a) egy méternél hosszabb darabokban termelt és közepén mérve 8 cm-nél vastagabb bármilyen fanemű épület- vagy műfáért tm^3 -ként 2 (kettő) korona;

b) bármilyen fanemű fűrészelt vagy faragott fáért tm^3 -ként 3 (három) korona;

c) tölgyfából készült magyar és német dongáért akónként 10 (tíz) fillér, francia dongáért 100 normál darabonként 3 (három) korona;

d) műszaki czélokra alkalmas 2 (kettő) méternél nem hosszabb űrméterekbe rakva értékesített hasábfáért és tönkőkért bármely fanemből $űrm^3$ -ként 1 (egy) korona;

e) tűzifáért a fanem és választékra való tekintet nélkül $űrm^3$ -ként 20 (husz) fillér;

f) faszénért a fanemre való tekintet nélkül q -ként 20 (husz) fillér;

g) műszaki czélokra (papir-, cellulóze- vagy tanningyártásra) eladott hulladékfáért és kötegelt tűzifáért 10.000 kg -ként 5 (öt) korona.

Fafeldolgozó telepek a díjakat a nyers fának (gömbölyű fa) csak az után a része után fizetik, amelyet feldolgozatlan állapotban idegenítenek el, vagy a jelen rendelet alá nem eső anyagra dolgoznak fel.

Ha a nyers fát a jelen rendelet szerint bejelentés alá eső anyagokra dolgozzák fel (faragják, hasítják vagy fűrészelik), a díj kiszabása csak az előállított, faragott, hasított vagy fűrészelt fa után történik.

A díjakat az eladó a jelen rendelet életbelépése előtt létrejött szerződésekre teljesítendő szállítások után is köteles megfizetni, ha az anyagot az 1917. év június hó 15-ig a vevőnek át nem adta, vagy a vevő címére közforgalmu vasuton vagy hajón fel nem adta. A díj az eladó által a vevőre át nem hárítható. Minden ezzel ellenkező kikötés hatálytalan.

14. §.

A 13. §-ban megállapított díjakat az eladó az eladásnak a 18. § értelmében, illetőleg a tulajdonos a felhasználásnak a havi

jelentés keretében a 3. § értelmében való bejelentésekor köteles a hivatalnak megfizetni. Az idejében be nem fizetett díjakat a közadók módjára közigazgatási uton kell behajtani s a hivatal által kiállított hátraléki kimutatás végrehajtható közokirat.

15. §.

Az eladást vagy maga a faértékesítő hivatal végzi, vagy pedig azzal a feleket bizza meg. Ez utóbbi esetben a következő rendelkezések irányadók:

a) A katonai szükségletek kielégítésére kijelölt (9. § *a)* pont) anyagokat köteles a fél a kijelölésről szóló értesítés kézbesítésétől számított nyolcz napon belül a katonai igazgatásnak megvételre felajánlani.

Az ily kijelölésekről a hivatal a katonai igazgatást közvetlenül is értesíti, s a katonai igazgatás a kijelölt készleteket azonnal megvetteknek jelentheti ki. A megvettnek kijelentett készletek árára nézve az eladó a vételről szóló értesítéstől számított 3 (három) hónapon belül szabadon állapodhatik meg a katonai igazgatással. Ha a megállapodás ez idő alatt létre nem jön, az ármegállapítás a 22—26. §-ok rendelkezései értelmében történik.

b) A magyar szent korona országaiban felmerülő szükségletek kielégítésére kijelölt (9. § *b)* pont) készletekre nézve a tulajdonos — amennyiben azokat már előzőleg szerződésileg le nem kötötte — a hivatal által megszabott korlátokon belül belföldi vevőkkel szabadon megállapodhatik; a megállapodás azonban — a 19. §-ban foglalt apró eladások kivételével — csak az ügyletnek a 18. § értelmében való bejelentése és jóváhagyása, valamint a díjnak a 14. § értelmében való befizetése után foganatosítható.

A jelen rendeletnek életbelépte előtt a *b)* pontban említett szükségletek fedezésére vonatkozólag létrejött szerződéseket a készlet-tulajdonosok csakis az ezen pont alá tartozó készletek erejéig teljesíthetik, s a teljesítés sorrendjét és mérvét szükség esetén a faértékesítő hivatal szabja meg.

16. §.

A magyar szent korona országain kívül leendő értékesítésre kijelölt (9. § *c)* pont) készleteket köteles a tulajdonos a hivatal

további rendelkezéséig készletben tartatni s amennyiben a hivatal úgy kívánja, a hivatal által kijelölt biztosító intézetnél a hivatal költségére tűzkár ellen biztosítani.

17. §.

A tartalékul kijelölt (9. § *d*) pont) készleteket a tulajdonos csakis a hivatal engedélyével és a hivatal által megszabott fagyártmányokra dolgozhatja fel s úgy a kijelölt készletekből, mint az ezekből esetleg előállított fagyártmányokból bárkinek csakis a hivatal által kiadott vásárlási engedély ellenében adhat el.

Viszont köteles is a vásárlási engedély ellenében megjelölt mennyiséget az ott ugyancsak megjelölt félnek a jelen rendelet értelmében eladni és átadni.

Ily vásárlási engedélyek csakis a kormány által közérdekből támogatni kívánt intézmények, vállalatok és üzemek (vasutak, hajózási vállalatok, bányák stb.) szükségleteire, valamint a kereskedelemügyi miniszter által a földművelésügyi miniszterrel, Horvát-Szlavonországokban a bánnal egyetértőleg megállapított közczélok fedezéséhez szükséges faanyagokra adhatók ki.

Az ár tekintetében való megállapodásra a hivatal a szükséglet sürgősségéhez mért határidőt szab. Ha a tulajdonos ez alatt az idő alatt a vásárlásra jogosulttal meg nem egyezik, a vételár megállapítása a 22—26. §-ok értelmében történik.

18. §.

A katonai igazgatás részéről történt megvétel napját az eladó a vételről szóló értesítés kézhezvételétől, a 15. § *b*) pontja és a 17. § értelmében létrejött megállapodást pedig — a 19. §-ban foglalt esetek kivételével — az eladó és vevő együttesen a megállapodás létrejöttétől számított 8 (nyolcz) napon belül a faértékesítő hivatalnak jóváhagyás végett bejelenteni köteles.

Ha a megállapodás a hivatal által kiadott rendelkezéssel ellenkezik, a hivatal a jóváhagyást megtagadhatja.

A bejelentéshez mindig csatolni kell az eladott anyag kimutatását.

19. §.

Belföldi szükségletek fedezésére szánt készletekből a 11. § *b*) pontjából megjelölt célra egy-egy vevő részére havonta az ott

megjelölt mennyiségek erejéig, vasuton vagy hajón való szállítása pedig havonta egy vevő részére 5000 (ötezer) kilogrammig terjedő eladásokat a felek előzetes bejelentés nélkül bonyolíthatnak le. Az ilyen eladásokat a 3. § értelmében benyújtott havi jelentés keretében a jelen rendelethez csatolt 5. számú nyomtatványon kiállított jegyzék kíséretében kell bejelenteni s a 13. § értelmében megállapított díjakat ugyanekkor befizetni.

20. §.

Az eladott, de az átadás előtt tűzkár vagy elemi csapás folytán megsemmisült, továbbá az erdei szállítóeszközökbe vagy fafeldolgozó telepekbe beépített, végül az erdei vagy fafeldolgozó faüzemeknél alkalmazott tisztviselők, altisztek és munkások részére tűzifailletményképen díjtalanul kiadott faanyagok után a hivatal a tulajdonost kérelmére a díjfizetés alól felmenti.

21. §.

A gyári, közlekedési, vagy bányavállalatok a jelen rendelet életbelépése idején már a talajjal együtt tulajdonukban álló erdők-ből kitermelt és a jelen rendelet életbelépésekor tulajdonukban álló üzemükben igazoltan fölhasznált (a jelen rendelet hatálya alá nem eső fatermékekre feldolgozott) faanyag után díjat nem fizetnek.

22. §.

Ha a tulajdonos a 9. § *a)* pontja értelmében kijelölt készletből a katonai igazgatás által megvettnek kijelentett faanyag árára nézve, a katonai igazgatással, a 9. § *d)* pontja értelmében eladásra kijelölt anyag árára nézve pedig a vásárlásra jogosulttal a megszabott határidőn belül megegyezni nem tud, a hivatal a készlet tulajdonosát — a vevő kívánságára — a készletnek a 23—26. §-ok értelmében megállapított árakért való átadására kötelezheti.

23. §.

Azokat az árakat, amelyeket a 22. § értelmében hivatalból való ármegállapítás esetén kell fizetni, a 24. § értelmében szervezett ármegállapító bizottság állapítja meg a 25. §-ban foglaltak szerint.

24. §.

Az ármegállapító bizottság a kereskedelemügyi miniszter által kinevezett elnökből és helyetteséből s 15 (tizenöt) rendes és 9 (kilencz) póttagból áll.

A rendes és póttagokat a kereskedelemügyi miniszter nevezi ki, még pedig:

a) 2 (kettő) rendes és 1 (egy) póttagot az Országos Erdészeti Egyesület által előterjesztett 6 (hat) magyarországi magánerdőbirtokos vagy magánerdőtiszt közül;

b) 2 (kettő) rendes és 1 (egy) póttagot a Magyar Faiparosok és Fakereskedők Országos Egyesülete által előterjesztett 6 (hat) magyarországi faiparos, fatermelő, illetve fakereskedő közül;

c) 2 (kettő) rendes és 1 (egy) póttagot a magyarországi állami és magán fafogyasztó érdekeltség köréből;

d) 2 (kettő) rendes és 1 (egy) póttagot a földművelésügyi minisztériumnak a magyarországi kincstári erdők ügyeit ellátó személyzetéből;

e) 2 (kettő) rendes és 1 (egy) póttagot a földművelésügyi minisztériumnak a magyarországi erdőfelügyeletet, valamint az állami kezelésbe vett községi és némely más erdők ügyeit ellátó személyzetéből;

f) 2 (kettő) rendes és 1 (egy) póttagot a kereskedelemügyi miniszter hatósága alá tartozó tisztviselők közül;

g) 1 (egy) rendes és 1 (egy) póttagot a Horvát-Szlavonországek bánja által kijelölt 4 (négy) horvát-szlavonországi magán-erdőbirtokos vagy magánerdőtiszt közül;

h) 1 (egy) rendes és 1 (egy) póttagot az ugyancsak a bán által kijelölt 4 (négy) horvát-szlavonországi faiparos, fatermelő, illetve fakereskedő közül;

i) 1 (egy) rendes és 1 (egy) póttagot a földművelésügyi minisztériumnak a horvát-szlavonországi kincstári erdők ügyeit ellátó tisztviselői közül.

A kinevezés elfogadása kötelező.

A bizottság munkarendjét, az elnök, elnökhelyettes és a tagok díjazását a kereskedelemügyi m. kir. miniszter állapítja meg s a felmerülő költségeket a faértékesítő hivatal viseli.

25. §.

A jelen rendelet rendelkezései alá eső faanyagok eladási árát az ármegállapító bizottság az esetleg szükséges kerületi beosztással a feladó vasuti vagy hajóállomásra, illetőleg a tutajbekötő vagy terhelő állomásra vonatkoztatva időközönként állapítja meg.

Az így megállapított ártételeket a bizottság a hivatalos lapban közzéteszi.

Az ártételeket a bizottság minden félév végén, szükség esetén rövidebb időközökben is felülvizsgálja és a szükséghez képest módosítja. A módosítások közzétételére az előző bekezdés rendelkezései irányadók.

26. §.

Az áraknak hivatalból való megállapítása esetében (22. §) köteles a vevő a bizottság által az előbbi § értelmében megállapított s a kérelem benyújtásakor érvényes ártételt, valamint a 13. §-ban megállapított üzletkötési díj háromszorosát, végül, ha az eladó a kincstári erdészet, az ennél előirt járulékokat és illetékeket a hivatalnál előre befizetni.

Állami vállalatok, mint vevők, a háromszoros díj fizetése alól mentesek. Mint eladók ily esetben is csak a díj egyszeresét fizetik.

Az eladót az így befizetett összegnek csak az a része illeti meg, amely a bizottság által megállapított ártételből a 13. §-ban megállapított díj háromszorosának levonása után fenmarad.

Amennyiben az eladó a 22. § alapján oly készlet átadására köteleztetett, amelyet előzőleg közforgalmu vasut vagy hajó igénybevételével esetleg tutajon szállított a készlet tárolásának helyére s a származási helyre esetleg megállapított és a faanyag megszerzése idején érvényben volt kerületi ártételnek, a tényleges és igazolt szállítási költségnek, valamint az ármegállapító bizottság által megszabott raktározási díjnak összege a tárolás helyére megállapított kerületi ártételt meghaladja, az eladó az átadásra vonatkozó rendelkezés közlésétől számított 8 napon belül az így kiszámított ártétel megfizetését követelheti a vevőtől.

Ha a vevő és eladó a szállítási, illetve tutajozási díj összegére nézve 4 napon belül meg nem állapodnának, a vevő az általa

ajánlott összeget kifizetni, az általa fizetett és az eladó által követelt összeg közötti különbözetet pedig birói letétbe helyezni köteles s az ár megállapítására a felek a 27. §-ban megállapított birói eljárást vehetik igénybe.

A raktározási díjat az ármegállapító bizottság az ártételekkel egyidejűleg állapítja meg és teszi közzé s az eladó a raktározásért ennél magasabb díjtételt birói eljárás esetén sem követelhet.

A befizetett vételárat a hivatal, hacsak a felek a birói eljárást nem vettek igénybe, minden hó végén az eladó által megfelelően igazolt szállítás mérvéhez képest időszaki kamatok megtérítése nélkül utalja ki az eladónak.

27. §.

Ha a 22. § esetében a vevő és az eladó között az eladás tárgyául szolgáltatott anyag minősége vagy a szállítási díjak mennyisége tekintetében nézeteltérés merül fel és ennek eldöntése végett a hivatal által kijelölt választott bíróság eljárását igénybe nem veszik, a minőséget vagy díjtételt bármelyikük kérelmére egy vagy több szakértő meghallgatásával a készlet fekvésének helye szerint illetékes királyi járásbíróság állapítja meg.

A megállapítás tárgyában hozott végzés ellen az illetékes kir. törvényszékhez felfolyamodásnak van helye. A felfolyamodás nem jogosít a szállítás elhalasztására. A kir. törvényszék határozata ellen további felebbevitelnek helye nincs.

Az ebben az eljárásban hozott határozat mindkét félre kötelező és az eldöntött kérdés perben sem lehet vita tárgya.

Az eljárás költségének viselése felől a bíróság a körülmények figyelembevételével belátása szerint határoz. Egyebekben az eljárásra az 1911. évi I. t.-cz. 382—386. §-ai megfelelően alkalmazandók.

Horvát-Szlavonországokban a birói ut igénybevételére vonatkozó szabályok megállapítása iránt a bán intézkedik.

Ily per esetében a hivatal a nála előre lefizetett összegnek az eladót megillető részét a peres eljárás megindításának igazolása után azonnal birói letétbe utalja át.

28. §.

Mindazokban az esetekben, amikor az eladási árat — meg egyezés hiányában — a faértékesítő hivatal állapítja meg, köteles

az eladó a faanyagot a kijelölt vasuti vagy hajóállomásra beszállítani s ott a vevő által kiállítandó vasuti kocsiba vagy hajóba berakni.

Az állomást már a készletnek katonai célokra vagy tartalékkul való kijelölése alkalmával a hivatal állapítja meg.

Oly helyeken, ahol tutajozásra állandóan alkalmas folyó áll rendelkezésre, fenyőépületfaátadási helyül a hivatal a legközelebbi tutajkötésre alkalmas rakodót is kijelölheti.

Ily esetben az eladó a faanyagot a tutajkötőrakodón szabályszerűen máglyázva (vékonyabb végével a vízfolyás irányába fordítva) köteles átadni.

A szállítás idejére nézve a felek maguk állapotodnak meg s ha megállapodni nem tudnának, a kérdést — bármelyik fél kérelmére — a feladó állomás vezetőségének meghallgatásával a hivatal dönti el.

Ha az eladó vonakodik a szállítást foganatosítani, a vevő a hivatalnak az átadási kötelezettséget igazoló irata alapján, szükség esetén a rendőrhatalóság segítségét kérheti.

Sürgős esetekben a hivatal elrendelheti, hogy a fél a szállítást a felmerült bárminő vitás kérdések birói eldöntése előtt is köteles teljesíteni. A vevő által letétbe helyezendő összeget ily esetben a hivatal állapítja meg. Ez a megállapítás a bíróságot semmi tekintetben nem köti.

Az esetleg felmerülő raktárbérleti és őrzési költségek, valamint a késedelmes szállításból származó károk viselése tekintetében — megegyezés hiányában — a 27. §-ban megállapított bíróság dönt.

29. §.

A magyar szent korona országain kívül leendő értékesítés céljaira rendelt faanyagokat a tulajdonos az ármegállapító bizottság által megállapított ártételek ellenében köteles a hivatal rendelkezésére bocsátani.

Az ártételből ilyenkor csak a 13. §-ban megszabott díj egyezése hozható levonásba.

Az üzletkötéssel a tulajdonost a hivatal ily esetben is megbizhatja az esetről-esetre megállapított feltételek mellett.

30. §.

5000 (ötezer) *kg*-ot meghaladó súlyu épületfát, műfát, fűrészelt és faragott fát (a 2. § *a*), *b*) és *c*) pontjában felsorolt választékok kivételével), továbbá műhasábfát, tűzifát (ideértve a kötegelt lágy tűzifát is) és faszenet az 1917. évi június hó 15. napjától kezdődőleg közforgalmu vasuton, hajón, tutajba kötve, vagy tutajra felterhelve csak a faértékesítő hivatal által a jelen rendelethez csatolt minta szerint kiállított szállítási igazolvány alapján lehet szállítani.

Eladással kapcsolatos szállításokhoz az igazolványt a vétel bejelentése alkalmával kell kérni.

A kérvényben ki kell tüntetni a feladó és a címzett nevét, a feladó és a rendeltetési állomást, a szállítandó anyag minőségét és mennyiségét a 13. §-ban megállapított mértékegységekben (*m³*, *ürm³*, akó, darab, *q*), végül vasuti szállítás esetén azt, hogy körülbelül hány kocsirakományt fog a szállítandó anyag kitenni.

31. §.

A közforgalmu vasuti és hajózási vállalatoknak a jelen rendelet hatálya alá tartozó cikkekből 5000 *kg*-ot meghaladó súlyu küldeményt csak akkor szabad fuvarozás vagy tárolás végett elfogadniok és átvenniök, ha a feladó a fuvarlevéllel együtt a faértékesítő hivatal által a jelen rendelethez csatolt minta szerint kiállított szállítási igazolványt is beszolgáltatja.

Egy feladó több, ugyanazon a helyen lakó címzett részére vagy több feladó egy címzett részére sem szállíthat egy vasuti kocsi-ban, vagy ugyanegy hajón (uszályon) 5000 *kg*-ot meghaladó mennyiséget szállítási igazolvány nélkül.

A szállítási igazolványt a fuvarlevélhez hozzá kell fűzni és az árut felvevő állomás annak jeléül, hogy az igazolvány szállításhoz használtatott és újból nem használható, köteles azt a feladási állomás keletbélyegzővel lebélyegezni.

Közforgalmu vasuti vagy hajózási állomás által fuvarozás vagy tárolás végett az 1917. évi június hó 15. napja előtt már átvett küldeményekhez, valamint a külföldről a magyar szent korona országaiba érkező szállítmányokhoz, az 1916. évi 1972. és 1917. évi 1495. M. E. számú kormányrendeletek alá tartozó készletek kivételével, szállítási igazolvány nem kell.

A már feladott szállítmányoknak más czimzetre, vagy más rendeltetési állomásra való átirányítása új szállításnak tekintendő és csak igazolvány alapján foganatosítható.

32. §.

Oly folyószakaszokon, ahol a tutajozás hatósági engedélyhez van kötve, a tulajdonos a hatósági engedély kiadása előtt köteles a szállítási igazolványt az illetékes hatóságnál bemutatni.

A szállítási igazolvány ismételt felhasználásának elkerülése végett azt a hatósági engedélykirathoz kell fűzni s a következő záradékkal ellátni: „A tutajozási engedélyt kiadta _____
_____ vármegye közigazgatási bizottsága 191____. évi _____
_____ sz. alatt“.

(P. H.)

Szabad folyószakaszokon fekvő tulajbekötő, terhelő vagy tutajkifogó állomásokra vonatkozólag pedig a tulajdonos a szállítási igazolványt úgy a kiinduló vagy terhelő, mint a végállomás illetékes elsőfoku közigazgatási hatóságánál a szállítás, illetve terhelés megkezdése előtt bemutatni köteles.

Enélkül a befurást, terhelést, vagy kipartolást megengedni nem szabad.

A közigazgatási hatóság ezeket a munkákat határidőhöz kötni s a határidőt az igazolványra rájegyezni köteles.

Az 1917. évi június hó 15. napja előtt elindított tutajok szállításához szállítási igazolvány nem szükséges.

33. §.

A szállítási igazolványt, ha a fát a tulajdonos nem saját raktárába vagy telepére szállítja, a hivatal csak abban az esetben állítja ki, ha a tulajdonos a 13. § alapján kiszabott díjakat, illetve a 26. § értelmében megállapított vételárat előre befizeti.

34. §.

A bejelentés és nyilvántartás megfelelő ellenőrzése céljából jogában áll a hivatalnak bármelyik készlettulajdonos raktárait, vagy bárhol elhelyezett készleteit és az ezekről vezetett nyilvántartásokat kellőleg igazolt megbízottai által bármikor megvizsgáltatni és rovancsoltatni.

Vasutvállalatok készleteinek rovancsolása csak a vasuti és hajózási főfelügyelőség vagy a vasutigazgatás közegeinek közbenjöttével történhetik.

A készlettulajdonos a hivatal megbízottainak a telepen való járás-kelést nem akadályozhatja s a készletekről vezetett nyilvántartásait, valamint az eladást igazoló szállítási leveleket, átvételi elismervényeket a megbízottak rendelkezésére bocsátani s az általuk kívánt felvilágosítást megadni köteles.

35. §.

Amennyiben a cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, kihágást követ el s tizenöt napig terjedhető eljárással és kétezer koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő:

1. aki a 3—7. §-okban előírt bejelentési és nyilvántartási kötelezettségnek az előírt időben vagy egyáltalában nem tesz eleget, vagy valótlan adatokat jelent be;

2. aki a 20. §-ban szabályozott díjmentesség elnyerése céljából a valóságnak meg nem felelő adatokat jelent be.

36. §.

Amennyiben a cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, kihágást követ el s két hónapig terjedhető elzárással, valamint kétezer koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő:

1. aki a 7. §-ban megszabott tilalom ellenére készletet elad vagy áruba bocsát, vagy készletével a 10 § ellenére rendelkezik;

2. aki a faértékesítő hivatalnak a 9—12. §-ok értelmében tett valamely rendelkezését megszegi vagy kijátszsa.

3. aki a 14—19. §-okban az üzletkötésre és az eladás bejelentésére nézve megállapított kötelezettségeket megszegi.

37. §.

Amennyiben a cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, kihágást követ el s hat hónapig terjedhető elzárással, valamint kétezer koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő:

1. aki a 22. és 28. §-okon alapuló átadási vagy szállítási kötelezettségének szándékosan nem tesz eleget;

2. aki a jelen rendelet hatálya alá eső faanyagot a 30—32. §-ok ellenére közforgalmu vasuton szállítási igazolvány nélkül fuvaro-

zásra felad, avagy hajón vagy tutajban szállítási igazolvány nélkül szállít vagy szállíttat, ugyszintén az is, aki ily faanyagkészletét a 30—31. §-ok rendelkezésének kijátszására irányuló szándékkal fuvarozásra részletekben ad fel, avagy részletekben szállít, vagy szállíttat, vagy a rendelkezéseket egyébként kijátszsa;

3. aki a 34. § alapján elrendelt ellenőrzést megakadályozza vagy megghiusítja.

38. §.

Arra a készletre nézve, amelynek tekintetében a kihágást elkövették, a rendőri büntető eljárás során a törvény értelmében elkobzásnak van helye. Az elkobzott készlet felett a faértékesítő hivatal rendelkezik.

Az elkobzott készlet értékéből a faértékesítő hivatalt a 13. § értelmében megillető jutalékot a hivatal részére kell kiszolgáltatni, a fennmaradó értékéből pedig egyötöd rész a feljelentőt, négyötöd rész pedig a rokkant katonák segélyalapját illeti.

39. §.

Ha megállapítható annak a nyereségnek mennyisége, amelyet a tettes cselekményével illetéktelenül elért, az alkalmazandó pénz-büntetés a 35—37. §-okban meghatározott pénzbüntetésen felül a megállapított nyereség kétszeresével felemelt összegig terjedhet.

40. §.

A jelen rendeletbe ütköző kihágások eseteiben, ha az ítélet nyilvánosságra hozatala közérdekből kívánatos, a rendőri büntető bíróság elrendelheti az ítélet rendelkező részének, súlyosabb esetekben az ítélet indokaival együtt az elítélt költségén, az elkövetés helyén megjelenő vagy ott elterjedt valamely időszaki lapban való egyszeri közzétételét és esetleg annak az elkövetés helyén való nyilvános kifüggesztését.

41. §.

A jelen rendeletbe ütköző kihágás miatt az eljárás a közigazgatási hatóságnak, mint rendőri büntető bíróságnak, a m. kir. államrendőrség működési területén pedig a m. kir. államrendőrségnek hatáskörébe tartozik.

Horvát-Szlavonországokban e kihágások miatt az ott érvényes jogszabályok szerint erre hivatott hatóságok járnak el.

42. §.

A faértékesítő hivatal kiadásairól és bevételeiről félévenként leszámol.

A díjakból befolyt jövedelmet a hivatal gyümölcsözőleg helyezi el, a kiadások levonásával fenmaradó összegeket alapként kell kezelni.

A magyarországi készletek után befolyt díjakból a költségek levonásával fenmaradó összeg az elkopárosodás veszélyének kitett magyarországi erdőterületeknek az állam részére való megszerzésére és beerdősítésére szolgál. A horvát-szlavonországi készletek után befolyt díjakból a költségek levonásával fenmaradó rész 50 százaléka ugyanilyen horvát-szlavonországi erdőterületeknek az állam részére való megszerzésére és beerdősítésére fordítandó. E két alap felett a földmívelésügyi miniszter rendelkezik, ki is azok állásáról a törvényhozásnak évről-évre jelentést tesz.

A horvát-szlavonországi díjak fenmaradó 50 (ötven) százalékát az elkopárosodásnak induló horvát-szlavonországi magánerdők felujtásának támogatására a horvát-szlavon országos kormány rendelkezésére kell bocsátani.

A hivatal egyéb bevételeit elsősorban a költségek fedezésére kell fordítani s a költségek kiegyenlítése után netán fenmaradó többlet felett a kormány rendelkezik.

43. §.

A magyar szent korona országainak faértékesítő hivatalához intézett beadványok bélyeg- és illetékmentesek.

44. §.

A kincstári erdők fatermésének a jelen rendelet alapján történő értékesítésnél az 1897. évi XX. t.-cz. 38. §-a nem irányadó.

45. §.

Ezen rendelet 1917. évi június hó 15. napján lép életbe.

Horvát Szlavonországokban ezt a rendeletet, amennyiben végrehajtása az ottani önkormányzat körébe tartozik, a bán hajtja végre.

Budapest, 1917. évi május hó 21-én.

Gróf Tisza István s. k.
m. kir. miniszterelnök.

